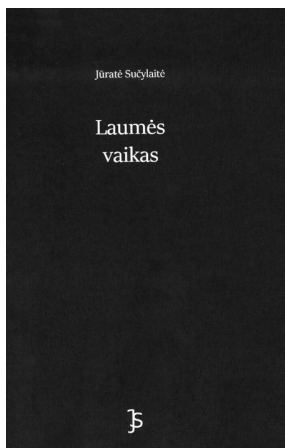

Kūryba, gydanti sielą

Janina Valančiūtė

Lietuvos medicinos biblioteka

Rašytoja, gydytoja psichiatrė doc. Jūratė Sučylaitė Lietuvos medicinos bibliotekoje svečiavosi jau kelintą kartą. Gruodžio 7 d. buvo surengtas

adventinis poezijos, muzikos ir pokalbių vakaras „Saulės spindulį gauda šauksmas gyventi“, kuriame buvo pristatytas J. Sučylaitės eilėraščių rinkinys „Laimės vaikas“. Susirinkusiems poezijos gerbėjams autorė pasakojo apie poetinę terapiją, kūrybinį rašymą, skaitė eiles iš naujausios knygos:

*Po žiedų sniegulėmis
kūdikio laukia lopšys,
sielos atspindžio –
rašomas puslapis.
Gegutė kukuoja metus.*

Skambėjo Auksės Bakanienės ir Agnės Talmantaitės atliekamos dainos ir mediatyvinė muzika.

Kaip juokavo poetas, gydytojas Jonas Tertelis, tai tikriausiai paskutinė J. Sučylaitės knyga 2018 metais. O iš viso išleista jau trylika jos kūrybos knygų. Poezijos terapiją taikanti psichiatrinėje reabilitacijoje gydytoja psichiatrė yra išleidusi monografiją šia tema, taip pat kartu su bendraautore parengė metodinę knygą. „Poetinė terapija gali padėti visiems, kuriems reikia išgyventi vienokią ar kitokią kančią, ir net sveikiems, norintiems geriau pažinti save ir dvasiškai augti, – teigia J. Sučylaitė. – Kūrybiškos veiklos metodų reikia visiems, ir sveikiems, kad padėtų augti.“ Gydytoja psichiatrė taip pat taiko kūrybinio rašymo metodą.

Nuo pirmojo eseistikos rinkinio „Tebūnie žmogus“ (1990), lyrikos, apsakų, apsakymų, romano „Susitikimai su ragana“

(2002) iki paskutinio eilėraščių rinkinio skleidžiasi žmogaus vidinis monologas akistatoje su jį supančia realybe:

*Dangus be akių –
ne mano.*

*Šulinyje baigėsi vanduo –
žolė bežodė,
nebeturiu su kuo kalbėtis.*

*Mano šaknys pagrauztos,
kantrybės išaugomis,
kabinuosi į skausmą ir žodį –
nebeturiu su kuo augti be šaknų –
akmuo į save įsikniaubęs.
(Eil. „Tuštuma“)*

J. Sučylaitė apdovanota JAV Nacionalinės poezijos terapijos asociacijos Arturo Lernerio pionieriaus ženklu už poezijos terapijos idėjų sklaidą Lietuvoje ir Rytų Europoje.

Klausimas

*Linkstu ir atsitiesiu su žole
ir augu su beržais,
man atversta
vaiski dangaus knyga
debesų žodyne –
kiekviena raidė
auksu siuvinėta.*

*Pasaulio žėrėjimu stebiuosi
kasdien,
ligi saulėlydžio,
jo spindesį sapnuoju
kasnakt
lig saulės patekėjimo.*

*Kuria spalva žėruoti
likimas skyrė man?
Ar mano sielos atspindys
pursluose sudužusios bangos,
ar pienės žiede virš asfalto?*

Jūratės Sučylaitės knygos

Tebūnie žmogus. Eseistika. Vilnius, 1990.
Žarijų duobė. Lyrika. Kaunas, 1992.
Šešėlių sparnai. Lyrika. Kaunas, 1994.
Po pelenų dangum. Eilėraščiai. Kaunas, 1996.
Sumaištis. Apsaka. Kaunas, 1998.
Kelias į pilnatį. Apsakymai. Kaunas, 1998.
Visada dviese. Eseistika. Kaunas, 1998.

Užkalbėjimas gyventi. Eilėraščiai, miniatiūros. Kaunas, 2000.
Susitikimai su ragana. Romanas. Kaunas, 2002.
Atsilaikymas. Poezija. Klaipėda, 2008.
Kūčių vakarą. Miniatiūros. Klaipėda, 2012, 2013.
Poetikos terapija psichiatrinėje reabilitacijoje. Monografija. Klaipėda, 2012.
Poetikos terapijos metodas reabilitacijoje. Metodinė knyga (kartu su L. Švediene). Klaipėda, 2012.
Žodžio laukai. Eilėraščiai. Klaipėda, 2014.